

osztott rá igazgatója: „Bagdadi hercegnő”, „Fedóra”, „Magdolna”, „Sarah grófnő” címszerepeit, — Sandá-t a „Valeni nász”-ban, Athaliá-t az „Aranyember”-ben, Gertrudis-t, stb, melyek mind-mind meghozták számára az elismerést. Híre ekkor egyre jobban elterjedt, s vetélkedve hívták meg az igazgatók. Ezután elfogadja újra Somogyi Károly szegedi igazgató expressz-ajánlatát. Első fellépte az „Ott-hon” Magdá-jában volt — teljes győzelemmel. 1886-ban a Népszínházban is fellépett a „Magdolna”-ban. 1898 tavaszán Kolozsvárra ment, itt működött nyugdíjaztatásáig, 1914 jan. 1-ig. — (Gyermeke: legifjabb Sz. Béla, sz. 1883 okt. 23-án, Kolozsvárott, — megh. 1927 máj. 24-én, Kaliforniában. Mint hadnagy hunyt el. — Nem volt színész.)

Szilágyi Dezső (szilágysomlyói), színigazgató, sz. 1865 nov. 12.-én, Miskolcon. Atyja id. Sz. Béla, színigazgató, anyja Vigh Róza, énekesnő, nagatyja: Sz. Pál, az úttörő színészek egyike, (L. o.) 1883-ban lett színész, Marosvásárhelyen, atyja társulatánál. Harminc évi örökös vándorlással megjárta Magyarország összes kis és nagy városait. Közben igazgató is volt. 1912-ben visszavonult 10 évi igazgatásától, mert az első erdélyi színikerület felbomlott. Ezután Marosvásárhelyen talált városi tisztviselői alkalmazást, hol 10 évi szolgálat után az új imperium nyugdíjba küldte. Írt humoros színész-históriákat, hazafias verseket, melyek még kiadásra várnak. Neje: Fojtényi Róza, színésznő, sz. 1872 febr. 27.-én, Debrecenben. Színésznő lett 1889-ben. 1912 okt. 1.-én nyugalmába vonult.

Szilágyi Erzsébet, hangversenyénekesnő, sz. 1898 jul. 2-án, Marosvásárhelyen, előkelő nemesi családból. Zenei kiképzését a marosvásárhelyi konzervatóriumban és a római zeneakadémián nyerte. Ugy az olasz fővárosban, mint az erdélyi nagyobb városokban ismételtelen szép sikert aratott képzett hangkultúrájával.

Szilágyi István, gombkötő-mester, Sz. Pál színész fivére, Pest városának kultánács tagja, — megh. 1863 aug. 1-én,

Pesten. — 1835 okt. 26-án 100 frtot, majd 1836 dec. 11-én újra 100 frtot ajánlt fel a Nemzeti Színház céljaira. („Honművész”, 1835. 88. szám. — 1836 100. szám.) 1837 máj. 28-án újabb 100 frtos adománnyal gyarapította a Nemzeti Színház vagyonát. 1838 aug. 26-án jelenti a színház igazgatóságának, hogy „a Magyar Színház ruhatárát egy Pár Tiszti egyen Öltönnyel és ahhoz tartozandókkal mint azt a jegyzék mutatja, szaporítani kívánván, azt szívesen fogadni méltóztassék. Ugy-mint egy fekete Csákó rózsával, Vitézkötéssel, egy zöld forgóval, mint kettőnek tokjával. Egy világos kék Posztó Mente Dolmány és nadrág, fém leonis ezüstre, Mentekötővel, egy sárga öv hozzá és egy Pantalér fekete fényes bőrtől, sárga ciméres kaptokkal. Egy Atzél kard, 3 színű kardmarkolat-kötővel, veres bőr kardszíj arannyal himezve, tarsoly szíjakkal együtt, egy Tarsoly veres bőr borítékkal.” (Pest vm. levéltárából.) Végrendeletében 500 frtot hagyott a Nemzeti Színház nyugdíjintézetének.

Szilágyi László író, sz. 1898 október 2-án, Budapesten. Régi kálvinista papi családból származik. Középiskoláinak elvégzése után a budapesti tudományegyetem jogi fakultására iratkozik be, majd félbenhagyva tanulmányait, 1918-ban újságíró lesz. Már ekkor az összes pesti folyóiratok hozzák verseit, novelláit; a kabarék kisebb tréfáit, egyfelvonásosait. („A kokott jó útra tér”, „Siófok”, „Fogadjunk”, „Csábitsa el a feleségem”, stb.) Első egész estét betöltő operettje a „Levendula” című énekesjáték, melyet a Várszínház mutatott be 1923 febr. 16-án. Beöthy László az Unió színházak akkori vezérigazgatója, a „Levendulá”-t áthozza a Blaha Lujza Színházba. 1923-tól kezdve minden évben több darabja kerül színre a pesti operettszínházakban. 1925-ben megírja a „Régi jó Budapest”-et, ezzel az operettel megmenti a csődbejutott Uniót. 1928-tól kezdve a Király Színház házszerzője. Operettjeinek verseit is maga írja. Operettjeinek híre a külföldre is eljutott. A „Csókos asszony” Prágában, az „Aranyhattyú” New Yorkban került színre, „Miss Amerika” c.